

PRED PREMIERO

Nebesedna grenka komedija o starosti

Paradiž italijanskega
režiserja Mattea Spiazzi
danes premierno v

SLG Celje

Slovensko ljudsko gledališče Celje sezono 2023/24, posvečeno Celju in Savinjski regiji, nadaljuje s premiero nebesedne predstave Paradiž, ki temelji na igri z masko v maniri commedie dell'arte.

Grenka komedija Paradiž je umeščena v dom starejših v manjšem slovenskem kraju in prikazuje življenje skupnosti stanovalcev. Temo staranja prepleta s temami izključenosti, osamljenosti, smrti, (ne)izpolnjenosti življenja ter fizičnega in duševnega zdravja. "Paradiž ne želi biti (samo) dokumentarno pričevanje, temveč sodobna pravljica, ki slavi življenje – z enakimi možnostmi za vse. Zgodbe mozaično gradi iz spominov, ki starostnikom vzbujajo obžalovanje, strahove, melanholijo, pri gledalcih pa vzbudijo grenek smeh prepoznave in se sestavijo v rahločuten slavonspev tistem trenutku, ko ugledamo pomen v vsakdanjem drvenju pogosto podcenjenih vrednot, saj o vrednosti življenja razpravlja z edinega merodajnega položaja – na koncu časovnega traku, v bližini smrti. S te pozicije se skozi občutljivo prizmo bioetike dotakne tudi posameznikove pravice do končanja trpljenja in bolečine."

Ustvarjalsko ekipo sestavljajo: režiser **Matteo Spiazzi**, dramaturginja **Tatjana Doma**, scenograf **Primož Mihevc**, kostumografka **Dajana Ljubičić**, oblikovalka in izdelovalka mask **Alessandra Faienza** ter oblikovalec svetlobe **Gregor Počivalšek**. Igrajo: **Žan Brelih Hatunić**, **David Čeh**, **Maša Grošelj**, **Lucija Harum**, **Aljoša Koltak**, **Rastko Krošl**, **Urban Kuntarič**, **Manca Ogorc**, **Lučka Počkaj**, **Tanja Potočnik** in **Branko Završan**.

Večina celjskih igralcev se pri tem projektu prvič srečuje z masko in nebesednim gledališčem. "Maska je izjemno močen pripomoček za igralca, saj mu omogoča, da izstopi iz sebe, in mu daje priložnost, da ustvari nekaj popolnoma drugačnega. To je nekaj, kar se lahko zgodi samo z masko, saj niti naj-

boljši igralec ne more spremeniti svojega obraza. Z masko pa se lahko ustvari popolnoma na novo. Čeprav gre pri igri z masko za nekaj umetnega, je vendarle sinteza igralčevega dela v gledališču – ustvariti svet lika, ki je neodvisen od njega. Maska igralcu omogoča nekakšen nadzor nad tovrstno shizofrenijo. Ni dovolj, da si igralec nadene masko in se začne premikati. Nekako je treba ojačati, kar igralec nosi v sebi. Za igro z masko je treba ustvariti drugačno dramaturgijo, pri kateri je možna komunikacija brez besed," pravi Matteo Spiazzi.

Pravi tudi: "Zanimivo mi je, kako imajo ljudje v visoki starosti zelo jasen pogled na smrt in se nehajo ukvarjati z nepomembnimi stvarmi, celo z zahtevami družbe, ki so jih v mlajših letih bremenile. Vse to ni več važno, v visoki starosti počneš, kar misliš, da bi res rad počel. Nekako ti občutenje bližine smrti daje veliko svobode, hkrati pa gre tudi za melanholijo ob spoznanju, da se bo tvoje življenje končalo. Zame je starost idealno obdobje, da spregovorim o pomembnosti življenja. Kajti dokler se ne zavedaš bližine smrti, misliš, da še imaš življenje. O tem bi rad spregovoril v predstavi, o smrti kot o katalizatorju, ki nam da možnost takega razmišljanja."

Pri študiju se je ekipa ustvarjalcev povezala z Domom za starejše ob Savinji. Njihovi oskrbovanci in zaposleni so si lahko kot prvi ogledali generalko Paradiža že včeraj. **(kr)**